

Vprašanja za predhodno odločanje

1. Ali se to, da področje uporabe člena 13(1)(b) Uredbe (ES) št. 883/2004 ⁽¹⁾ in člena 14(5)(b) izvedbene uredbe št. 987/2009 ⁽²⁾ vključuje, osebo, ki običajno opravlja dejavnost zaposlene osebe v dveh ali več državah razlaga tako, da zajema tudi primer osebe, ki na podlagi pogodbe z enim samim delodajalcem s sedežem v državi članici EU opravlja storitve v drugih dveh državah članicah EU, čeprav:
 - i. druga država članica, v kateri naj bi oseba delala, ob vložitvi prošnje za izdajo obrazca A1 še ni določena niti predvidljiva zaradi posebne narave dela – začasna dejavnost delavcev za kratka obdobja v različnih državah članicah Evropske unije
 - ali
 - ii. trajanja dejavnosti v prvi in/ali drugi državi članici še ni mogoče določiti ali ni predvidljivo zaradi posebne narave dela – začasna dejavnost delavcev za kratka obdobja v različnih državah članicah Evropske unije?
2. Če je odgovor na vprašanje iz prejšnje točke 1 pritrdilen, ali je mogoče člen 14(5)(b) izvedbene uredbe št. 987/2009 razlagati tako, da se za izvajanje člena 13(1)(b) Uredbe št. 883/2004 izraz, oseba, ki običajno opravlja dejavnost zaposlene osebe v dveh ali več državah članicah nanaša tudi na primer, v katerem so tudi obdobja nedejavnosti med dvema obdobjema dela, opravljanega v različnih državah članicah, delavec pa med trajanjem te dejavnosti še naprej dela v okviru iste pogodbe o zaposlitvi?
3. Če je odgovor na vprašanje iz prejšnje točke 1 pritrdilen, ali to, da pristojna država članica ne izda obrazca A1, nasprotuje uporabi člena 13(1)(b) Uredbe št. 883/2004?
4. Ali členi 16(5) in/ali 20(1) ali kateri drugi člen izvedbene uredbe št. 987/2009 za državo članico na podlagi vmesne odločbe države članice stalnega prebivališča glede zakona, ki se uporabi, določajo obveznost, da obrazec A1 izda po uradni dolžnosti, ne da bi moral zadevni delodajalec pri pristojni državi članici vložiti ustrezno prošnjo?

⁽¹⁾ Uredba (ES) št. 883/2004 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 29. aprila 2004 o koordinaciji sistemov socialne varnosti (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 5, zvezek 5, str. 72).

⁽²⁾ Uredba (ES) št. 987/2009 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. septembra 2009 o določitvi podrobnih pravil za izvajanje Uredbe (ES) št. 883/2004 o koordinaciji sistemov socialne varnosti (UL L 284, str. 1).

**Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Helsingin hovioikeus (Finska) 22. aprila 2014
– Valev Visnapuu proti Kihlakunnansyyttäjä (Helsinki), Suomen valtio – Tullihallitus**

(Zadeva C-198/14)

(2014/C 202/15)

Jezik postopka: finščina

Predložitveno sodišče

Helsingin hovioikeus

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: Valev Visnapuu

Tožena stranka: Kihlakunnansyyttäjä (Helsinki), Suomen valtio – Tullihallitus

Vprašanja za predhodno odločanje

1. Ali je treba dopustnost finskih določb o davku na embalažo pijač, na podlagi katerih se pobira ta davek, če embalaža ni vključena v sistem vračanja, presoјati po členu 110 PDEU namesto po členu 34 PDEU? Pri spornem sistemu vračanja je treba, da gre za sistem varščine, pri katerem izvajalec embaliranja ali uvoznik pijač sam ali na način, predpisan v zakonu o odpadkih ali v ustreznih pravnih predpisih, ki veljajo za provinco Åland, poskrbi za ponovno uporabo ali recikliranje embalaže pijač tako, da se embalaža uporabi znova ali pa reciklira kot surovina.

2. V primeru pritrdilnega odgovora na prvo vprašanje: ali je navedena ureditev v skladu s členi 1(1), 7 in 15 Direktive 94/62/ES ⁽¹⁾, če se upošteva tudi člen 110 PDEU?
3. V primeru nikalnega odgovora na prvo vprašanje: ali je navedena ureditev v skladu s členi 1(1), 7 in 15 Direktive 94/62/ES, če se upošteva tudi člen 34 PDEU?
4. V primeru nikalnega odgovora na tretje vprašanje: ali se šteje finska ureditev davka na embalažo pijač za dopustno na podlagi 36 PDEU?
5. Ali se lahko šteje, da zahteva, da potrebuje oseba, ki uporablja alkoholne pijače v komercialne namene, za svojo dejavnost, ki zadeva alkoholne pijače za uvoz, posebno dovoljenje za prodajo na drobno, če je finski kupec preko interneta ali kako drugače preko prodaje na daljavo od prodajalca, ki posluje v drugi državi članici, kupil alkoholne pijače, ki jih na Finsko prepelje prodajalec, zadeva obstoj monopola ali je del delovanja monopola, tako da ni v nasprotju z določbami člena 34 PDEU, temveč ga je treba ocenjevati v luči člena 37 PDEU?
6. V primeru pritrdilnega odgovora na peto vprašanje: ali je zahteva za dovoljenje združljiva s pogoji za državne monopole na podlagi 37 PDEU?
7. V primeru nikalnega odgovora na peto vprašanje in se za obravnavani primer uporablja člen 34 PDEU: ali gre pri finski ureditvi, v skladu s katero je pri naročanju alkoholnih pijač iz tujine preko interneta ali kako drugače v prodaji na daljavo uvoz pijač za osebno uporabo dovoljen samo, če je alkoholne pijače uvozil naročnik sam ali tretja, od prodajalca neodvisna oseba, in po kateri se v nasprotnem primeru za uvoz zahteva dovoljenje na podlagi zakona o alkoholu, za količinsko omejevanje ali ukrep z enakim učinkom v nasprotju s členom 34?
8. V primeru pritrdilnega odgovora na prejšnje vprašanje: ali se lahko ureditev šteje za utemeljeno in sorazmerno glede na varovanje zdravja in življenja ljudi?

⁽¹⁾ Direktiva Evropskega Parlamenta in Sveta 94/62/ES z dne 20. decembra 1994 o embalaži in odpadni embalaži (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 13, zvezek 13, str. 349).

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je 13. februarja 2014 vložilo Cour administrative d'appel de Nantes (Francija) – Adiamix proti Direction départementale des finances publiques – Pôle Gestion fiscale

(Zadeva C-202/14)

(2014/C 202/16)

Jezik postopka: francoščina

Predložitevno sodišče

Cour administrative d'appel de Nantes

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: Adiamix

Tožena stranka: Direction départementale des finances publiques – Pôle Gestion fiscale

Vprašanje za predhodno odločanje

Sodišče se z vidika opredelitve obstoječega sistema pomoči naproša za presojo o veljavnosti Odločbe Evropske komisije št. 2004/343/ES z dne 16. decembra 2003 o sistemu oprostitve po členu 44f splošnega davčnega zakonika v zvezi s prevzemom podjetij v težavah ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ Odločba Komisije z dne 16. decembra 2003 o shemi pomoči Francije za prevzem podjetij v težavah (UL L 108, str. 38).